

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U JASTREBARSKOM
Šetalište braće Kazić 6

Poslovni broj: P-176/2021-62

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Jastrebarskom, po sucu tog suda Silvani Godrijan, u pravnoj stvari tužitelja pravnoj stvari tužitelja Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 73, zastupanog po punomoćniku Damiru Vidrih, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika protiv 1. tuženika Marice Domjančić iz Jastrebarskog, Čeglje 152/a, OIB: 92137897277, 2. tuženika Tihomira Domjančića iz Jastrebarskog, Čeglje 38, OIB: 71038031224, i 3. tuženika Anđelka Domjančića iz Jastrebarskog, Čeglje 152a, OIB: 23962169210, svo troje kao nasljednici Ivana Domjančića, iz Jastrebarskog, Čeglje 152/a, OIB: 18689201834, zastupanih po punomoćniku Karlu Radoševiću, odvjetniku u Jastrebarskom, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. studeni 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 3. tuženika i punomoćnika tuženika, 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se 1. tuženiku Marici Domjančić iz Jastrebarskog, Čeglje 152/a, OIB: 92137897277, 2. tuženiku Tihomiru Domjančiću iz Jastrebarskog, Čeglje 38, OIB: 71038031224, i 3. tuženiku Anđelku Domjančiću iz Jastrebarskog, Čeglje 152a, OIB: 23962169210, da solidarno isplate tužitelju HRVATSKOM UREDU ZA OSIGURANJE, OIB: 38922958547, iznos od 17.790,95 €, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do dana 31.12.2007. godine po stopi utvrđenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od dana 01.01.2008. godine pa do 31.07.2015. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB, koja je vrijedila zadnji dan polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, kako slijedi:
na iznos od 15.401,95 eura tekućom od 22.03.2003. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 02.04.2003. do isplate,

na iznos od 119,45 € tekućom od 03.07.2003. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 24.10.2003. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 13.01.2004. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 06.04.2004. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 30.06.2004. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 07.10.2004. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 28.12.2004. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 24.03.2005. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 30.06.2005. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 28.09.2005. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 29.12.2005. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 31.03.2006. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 28.06.2006. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 28.09.2006. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 03.07.2007. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 30.03.2007. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 30.06.2007. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 26.09.2007. do isplate,
na iznos od 119,45 € tekućom od 29.12.2007. do isplate, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja, koji glasi:

" Nalaže se tuženicima Marici Domjančić, OIB: 92137897277, Tihomiru Domjančić, OIB: 71038031224, Anđelku Domjančić, OIB: 23962169210, da solidarno isplate tužitelju HRVATSKOM UREDU ZA OSIGURANJE, OIB: 38922958547, iznos od 17.790,95 €, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospeljeća svakog pojedinog iznosa pa do dana 31.12.2007. godine po stopi utvrđenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od dana 01.01.2008. godine pa do 31.07.2015. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB, koja je vrijedila zadnji dan polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, kako slijedi:

na iznos od 15.401,95 eura tekućom od 22.03.2003. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 02.04.2003. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 03.07.2003. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 24.10.2003. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 13.01.2004. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 06.04.2004. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 30.06.2004. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 07.10.2004. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 28.12.2004. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 24.03.2005. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 30.06.2005. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 28.09.2005. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 29.12.2005. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 31.03.2006. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 28.06.2006. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 28.09.2006. do isplate

na iznos od 119,45 € tekućom od 03.07.2007. do isplate
na iznos od 119,45 € tekućom od 30.03.2007. do isplate
na iznos od 119,45 € tekućom od 30.06.2007. do isplate
na iznos od 119,45 € tekućom od 26.09.2007. do isplate
na iznos od 119,45 € tekućom od 29.12.2007. do isplate."

III. Nalaže se 1. tuženiku Marici Domjančić iz Jastrebarskog, Čeglje 152/a, OIB: 92137897277, 2. tuženiku Tihomiru Domjančiću iz Jastrebarskog, Čeglje 38, OIB: 71038031224, i 3. tuženiku Anđelku Domjančiću iz Jastrebarskog, Čeglje 152a, OIB: 23962169210, da solidarno naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 39.937,14 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 29. svibnja 2026. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Jastrebarskom, pod poslovnim brojem K-89/01 od dana 21.05.2003. godine, tuženik je je oglašen krivim što je dana 15.06.2001. godine oko 11,10 sati u mjestu Izimju prouzrokovao prometnu nezgodu na način daje upravljajući neregistriranim i neosiguranim kombajnom marke CLAAS, tipa Mercator, skretao u lijevo prema poljskom putu a da se prethodno nije uvjerio da tu radnju može izvesti bez opasnosti za ostale sudionike u prometu, radi čega je došlo do naleta osobnog automobila marke FORD, tipa ORION, reg. oznake ZG858SO, vlasništvo Dragutina Dubravčića, na štetni kombajn. U navedenom štetnom događaju teške tjelesne ozljede zadobio je putnik u oštećenom osobnom automobilu Marijan Bingula, koji je kolima Prve pomoći prevezen u Traumatološku bolnicu u Zagrebu. Oštećeni Marijan Bingula podnio je tužbu Općinskom sudu u Zagrebu, radi naknade štete koju je pretrpio u navedenom štetnom događaju, te je istome po pravomoćnoj i ovršnoj presudi navedenog suda isplaćena jednokratna naknada u visini od 232.091,96 kuna, što predstavlja zbroj dosuđene naknade u visini od 216.330,00 kuna, troška postupka u visini od 12.781,00 kuna, kamata u visini od 2.380,96 kuna. Istom presudom oštećenom Marijanu Binguli dosuđena je i mjesečna renta u visini od 600,00 kuna, te je tužitelj po navedenoj presudi s osnove rente isplatio oštećenom iznos od 36.000,000 kuna, a što sveukupno iznosi 268.091,96 kuna.

Tužitelj se obratio tuženiku sa svojim regresnim zahtjevom, na koji se tuženik oglašio.

Tužitelj je podneskom od 23.5.2008.g. i 10.08.2023. 8470) postavio konačan tužbeni zahtjev.

U odgovoru na tužbu (list 18) tuženi navodi da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Zagrebu pod posl .brojem Pn-436/02 naloženo Hrvatskom uredu za osiguranje i Veritas osiguranju da solidarno isplate oštećenom Marijanu Binguli iz Zagreba 216.330,00 Kn s kamatama od dana presuđenja do isplate te da mu počev od 01.03.2003.g. pa nadalje plaća stalnu mjesečnu rentu s naslova tuđe pomoći i njege u iznosu od 600,00 Kn. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći da odgovornost za štetni događaj na vozaču automobila u kojem je oštećeni bio suvozač. Vozač automobila u kojem je bio suvozač kretao se

većom brzinom od dopuštene te iako je pravodobno mogao uočiti sporni kombajn kojim je upravljao tuženik mogao je smanjiti brzinu i početi sa radnjom kočenja što je propustio učiniti. Kritičnog dana kolnik je bio suh, bio je dan a dozvoljena brzina kretanja vozila iznosila je 50 km/h. Utvrđeno je da se vozač automobila kretao brzinom od oko 65 km/h a po priznanju samog vozača oko 70 km/h. Prometne nezgoda dogodila se na lijevoj strani kolnika. Osobno vozilo u kojem je bio oštećeni suvozač u trenutku skretanja kombajna na poljski put od mjesta sudara bilo je udaljeno 38 m te da je tada započeo kočenje vozač je mogao stati i do sudara ne bi došlo budući da je zaustavni put iznosio 34 m. Jedinu prekršaj koji je tuženik učinio je taj što nije imao registriran kombajn a koja činjenica nije u uzročno posljedičnoj vezi sa štetnim događajem i nastalom štetom, pa tako ni sa odgovornosti za štetu. Predlaže da se tužitelj odbije s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim uz naknadu parničnih troškova.

Tijekom postupka prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Jastrebarskom poslovni broj P-111/2008-18 od 19. ožujka 2010. usvojen je tužbeni zahtjev te je naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 269.891,96 kn s pripadajućim zateznim kamatama, te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka.

Po žalbi tuženika (65) presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici (75) poslovni broj GŽ-766/10-2 od 11. svibnja 2011. odbijena je žalba tuženika potvrđena je presuda suda prvog stupnja.

Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tuženik, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske ukinе drugostupanjsku i prvo stupanjsku presudu i vrati predmet na ponovno odlučivanje.

Revizija tuženika je prihvaćena te su rješenjem Rev 2062/11-2 od 03. veljače 2016. (102) ukinute presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj GŽ-766/10-2 od 11. svibnja 2011. i presuda Općinskog suda u Jastrebarskom poslovni broj P-111/2008-18 od 19. ožujka 2010. i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva a tuženi kod odgovora na tužbu.

U ponovnom dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao presudu Općinskog suda u Jastrebarskom posl. broj K-89/01. (list 4 spisa), presudu Općinskog suda u Zagrebu, posl. broj Pn-436/02., (list 5-6 spisa), u nalog za isplatu (list 7 spisa), posebni nalog za prijenos Zavoda za platni promet (list 8 spisa), regresni zahtjev tužitelja, popis isplaćenih iznosa rente i isplate po presudi do 31.12.2007.g. (list 9 spisa), visine troškova (list 10 spisa), ispis kunskih naloga za plaćanje (list 32-40 spisa), spis P-397/04 Općinskog suda Jastrebarsko, te uz suglasnost stranaka posebno nalaz i mišljenje prometnog vještaka ing. Milan Vinčić od 24.6.2005. (22 i 83) i zapisnik u predmetu p-397/04 od 9.12.04. o saslušanju svjedoka Dragutin Dubravčić, Marijana Bingule i Josipa Šebečića (25-28), proveo očevid na licu mjesta 28.03.2017. (114, pročitao podnesak Augusta Pavlinića (113), nalaz i mišljenje prometnog vještaka Srećka Hlišća (116) i saslušao istog, prijedlog za ovrhu Ovr-488/11 (162) ovrhovoditelja HUZO, rješenje o nasljeđivanju iza pok. Ivana Domjančića (188).

Nije proveden dokaz saslušanjem tuženika, vozača kombajna Ivana Domjančića jer je umro tijekom postupka.

Rješenjem od 13.12.2019. određen je prekid postupka, jer je tuženik Ivan Domjančić umro, te je postupak nastavljen rješenje od 24.02.2021., te su pozvani nasljednici tuženika da preuzmu postupak.

Ocjenom provedenih dokaza kako svakog posebno tako i u njihovoj ukupnosti sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan na način kako je odlučeno u izreci.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa 268.091,96 kuna kojeg je tužitelj isplatio oštećeniku Marijanu Binguli suvozaču u automobilu kojim je upravljao Dragutin Dubravčić, protiv tuženika Ivana Domjančića vlasnika i vozača kombajna odgovornog za štetu u prometnoj nesreći 21. svibnja 2003. u kojoj su sudjelovali osobno vozilo i kombajn tuženika.

Vozač kombajna Ivan Domjančić, prvotno tuženik je umro tijekom postupka te je postupak nastavljen sa njegovim nasljednicima sada 1. tuženikom Maricom Domjančić, 2. tuženikom Tihomirom Domjančićem i 3. tuženikom Anđelkom Domjančićem.

Tužitelj svoje potraživanje temelji na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog suda u Zagrebu pod posl.br. Pn 436/02 kojom je naloženo Hrvatskom uredu za osiguranje i Veritas osiguranju da solidarno isplate tužitelju Marijanu Binguli iz Zagreba iznos od 216.330,00 kn s kamatom od dana presuđenja 26.02.2003. pa do isplate, te mu počam od 01.03.2003. godine pa nadalje plaćati stalnu mjesečnu rentu s naslova tuđe pomoći i njege u iznosu od 600,00 kn te trošak parničnog postupka u iznosu od 12.781,00 kn s kamatom a temeljem članka 24. stavak 3. u vezi stavka 1. točke 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14. - dalje: ZOOP).

Uvidom u presudu Općinskog suda u Jastrebarskom posl. broj K-89/01 od 21.05.2003. sud je utvrdio da je Ivan Domjančić za nastalu nezgodu od 15.1ipnja 2001.g. oglašen krivim i osuđen na novčanu kaznu od 35 dnevnih dohodaka. Navedena presuda je pravomoćna 14.10.05.g.

Vozač kombajna Ivan Domjančić u ovom postupku osporavao je svoju (su) odgovornost za štetni događaj.

Nije sporno da je Ivan Domjančić pravomoćnom presudom Općinskog suda u Jastrebarskom, pod poslovnim brojem K-89/01 od dana 21.05.2003. proglašen krivim za kazneno djelo izazivanja prometne nesreće iz čl. 272. KZ-a na štetu oštećenika, kao i da je tužitelj isplatio oštećeniku Marijanu Binguli naknadu koja je predmet zahtjeva tužitelja.

Temeljni odnos za rješavanje ovog postupka je odgovornost vlasnika motornih vozila (kombajna i automobila), prema trećoj osobi, iz kojeg, na temelju odredbe iz čl. 178. st. 4. ZOO-a, oni odgovaraju solidarno.

Pravna osnova po kojoj je tužitelj oštećeniku isplatio naknadu štete temelji se na odredbi čl. 91. st. 1. Zakona o osiguranju („Narodne novine“, broj 46/97 - dalje: ZO) koja propisuje da oštećena osoba kojoj je šteta nanesena uporabom vozila čiji je vlasnik, odnosno korisnik, nije osigurao od automobilske odgovornosti, podnosi odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje, dakle, tužitelj navedeni iznos nije isplatio na temelju ugovornog odnosa već na temelju zakonske obveze.

Pravna osnova za tužiteljev zahtjev nalazi se u odredbi čl. 91. st. 4. ZO-a koja propisuje da Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu iznosa od osobe koja je odgovorna za štetu i to za isplaćeni iznos štete, kamate i troškove.

Obzirom da su oštećeniku vlasnik kombajna i vlasnik automobila koji su sudjelovali u prometnoj nezgodi solidarno odgovorni za štetu, isplatom dugovanog

iznosa tužitelj se našao u položaju jednog od solidarnih dužnika koji je vjerovniku ispunio solidarnu obvezu.

Predmetni pravni odnos treba ocijeniti na temelju čl. 423. st. 1. ZOO-a prema kojem tužitelj, od tuženika, kao jednog od sudužnika solidarne obveze ima pravo zahtijevati da mu ovaj naknadi obvezu, ali samo onaj dio koji pada na njega. Tužitelj može tražiti naknadu, ali samo u okviru i u opsegu odgovorne osobe.

Sud smatra da su Ivan Domjančić, vozač kombajna i vozač automobila Dragutin Dubravčić solidarno odgovorni za štetu oštećenika, na temelju iz čl. 178. st. 4. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 - dalje: ZOO). Na tužitelja, koji je isplatio oštećenom naknadu, prešla su prava oštećenika prema osobi koja je odgovorna za štetu.

Radi razrješenja odlučnih činjenica na okolnost osnovanosti tužbenog zahtjeva valjao je provesti dokaze radi utvrđenja odgovornosti za nastalu štetu i doprinosa vozača osobnog auta nastaloj šteti.

Sporno je pitanje suodgovornosti vozača i vlasnika kombajna i vozača automobila, jer o tom pitanju ovisi visina naknade dijela obveze koja pada na Ivana Domjančića, vozača kombajna.

Uvidom u spis Općinskog suda u Jastrebarskom, poslovni broj K-89/01 utvrđeno je da je ODO u Jastrebarskom podnio je optužni prijedlog protiv Ivana Domjančića te je sud donio presudu pod br. K- 89/01 21.05.2003. kojom je proglašen krivim što je dana 15.06.2001. godine oko 11,10 sati u mjestu Izimju prouzrokovao prometnu nezgodu na način daje upravljajući neregistriranim i neosiguranim kombajnom marke CLAAS, tipa Mercator, skretao u lijevo prema poljskom putu a da se prethodno nije uvjerio da tu radnju može izvesti bez opasnosti za ostale sudionike u prometu, radi čega je došlo do naleta osobnog automobila marke FORD, tipa ORION, reg. oznake ZG858SO, vlasništvo Dragutina Dubravčića, na kombajn pri čemu je teške tjelesne ozljede zadobio je putnik u oštećenom osobnom automobilu Marijan Bingula čime je počinio kazneno djelo iz čl. 272 st. 1i 2 te mu je izrečena novčana kazna.

Oštećeni Marijan Bingula podnio je Općinskom sudu u Zagrebu, pod brojem Pn-436/02 tužbu protiv 1. tuženika HUZO i 2. tuženika Veritas osigurane, radi naknade štete koju je pretrpio u navedenom štetnom događaju, te mu je presudom Pn- 436/02 od 26. veljače 2003. dosuđen iznos od 216.330,00 kuna sa kamatom od 26.02.2003., mjesečna renta u visini od 600,00 kuna, te trošak postupka 12.781,00 kn sa kamatom.

Tužitelj tvrdi da oštećenom Marijanu Bingula po pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskom sudu u Zagrebu Pn- 436/02 od 26. veljače 2003. isplaćena jednokratna naknada u visini od 232.091,96 kuna, što predstavlja zbroj dosuđene naknade u visini od 216.330,00 kuna, troška postupka u visini od 12.781,00 kuna, kamata u visini od 2.380,96 kuna. Istom presudom oštećenom Marijanu Binguli dosuđena je i mjesečna renta u visini od 600,00 kuna, te je tužitelj po navedenoj presudi s osnove rente isplatio oštećenom iznos od 36.000,000 kuna, a što sveukupno iznosi 268.091,96 kuna.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Jastrebarskom posl.broj K-89/01. sud je utvrdio da je tuženik za nastalu nezgodu od 15.lipnja 2001.g. proglašen krivim i osuđen na novčanu kaznu od 35 dnevnih dohodaka. Navedena presuda pravomoćna s danom 14.10.05.g.

Okr. Ivan Domjančić podnio je u kaznenom predmetu 02.02.2009. zahtjev za obnovu kaznenog postupka (89) koji zahtjev je pravomoćno odbijen.

Članak 12. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 - dalje: ZPP) propisuje da je u parničnom postupku sud je u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim.

Obzirom da je građansko pravna odgovornost šira od kaznene navedeni članak ne sprečava raspravljanje o postojanju odgovornosti i suodgovornosti sudionika nesreće odnosno oštećenika za nastalu štetu.

Osnovanost raspravljanja i provođenja dokaza o postojanju odgovornosti i sudionika nesreće odnosno vozača kombajna i vozača auta potkrepljuje i zahtjev za obnovu kaznenog postupka, koje je podnio okr. Ivan Domjančić u kojem navodi razloge zbog kojih podnosi zahtjev te ističe da se redoviti pravni put iscrpio iscrpio jer žalba nije bila dopuštena budući da su se stranke odrekle prava na žalbu zbog čega presuda niti ne sadrži obrazloženje a okrivljenik Ivan Domjančić se odrekao prava na žalbu iz straha, neznanja i nerazumijevanja iste (89).

Činjenica da je zahtjev za obnovu postupka pravomoćno odbijen nije razlog da se u ovom postupku ne provedu dokazi na okolnost odgovornosti za nesreću odnosno štetnu radnju.

Nije sporno da je presuda donijeta temeljem personalnog dokaza i to priznanja okrivljenika i materijalnih dokaza priloženih uz prijedlog ODO-a i to dokumentacije s očevida i policijskog zapisnika. U postupku nisu izvedeni daljnji dokazi ispitivanje svjedoka i prometno vještačenje.

Slijedom navedenog sud smatra bitnim dokazne prijedloge na okolnost utvrđenja odgovornost odnosno utvrđenja doprinosa vozača osobnog automobila nastaloj šteti.

Uz suglasnost stranaka pročitani su dokazi i to iskazi saslušanih svjedoka i vještačenje po prometnom vještaku Milanu Vinčiču u predmetu Općinskog suda u Jastrebarskom P-397/04 tužitelja Ivana Domjančića protiv tuženika HZZO radi isplate.

Svjedok Dragutin Dubravčić, iskazao je da je predmetnog dana upravljao osobnim automobilom a Marijan Bingula je sjedio do njega na prvom sjedištu kao suvozač. Na ravnom dijelu ceste kod Izimja zamijetio je ispred sebe jedan kombajn koji je htio preteći međutim, taj kombajn je u jednom trenutku skrenuo u lijevo u trenutku kada je već bio u preticanju te je tako došlo do sudara. U trenutku kada se odlučio na preticanje kombajna, kombajn je još uvijek bio na desnoj strani kolnika. U trenutku kada je kombajn skrenuo u lijevo bio je automobilom paralelno sa kombajnom na lijevoj strani kolnika, pokušao se maknuti još više lijevo pa je dobar dio vozio krajnjom lijevom stranom kolnika odnosno po travi. Instinktivno je bježao na lijevu stranu kako bi izbjegao sudar no u tom micanju prema lijevo kombajn je prednjim dijelom kose koji je dosta širok zahvatio automobil. Prednjim desnim dijelom stakla udario je u sam čošak te kose odnosno košare te mu se od tog udarca cijeli auto zarotirao i zaustavio se na lijevoj strani okrenut prednjim dijelom prema cesti. Prije nego što se odlučio na preticanje kombajna nije ni po čemu zaključiti da bi kombajn skretao u lijevo, jer nije davao nikakav znak, nije davao žmigavac, a niti je primijetio da bi s lijeve strane kolnika bio kakav putić. U trenutku kada je došlo do kontakta između automobila i kombajna po njegovoj procjeni kombajn je prešao središnju crtu na kolniku polovicom svoje dužine. Na posebno pitanje suda navode je da kombajn nije imao upaljenu nikakvu signalizaciju odnosno nije imao upaljeno nikakvo svjetlo. U trenutku preticanja kombajna kretao se brzinom negdje oko 70 km/sat. Ne može točno reći koliko dugo se vozio iza kombajna, uglavnom na cesti

nije bilo prometa, ispred je bio kombajn iz suprotnog smjera kolnik je bio prazan pa se odlučio na preticanje kombajna, dao je lijevi žmigavac i preticao kombajn. U trenutku kada je skrenuo na lijevu traku radi preticanja kombajn je bio udaljen od njega oko 50 m i nalazio se na svojoj desnoj strani. Do sudara odnosno kontakta vozila i kombajna došlo je na lijevom traku kolnika na asfaltu pri čemu je lijevom dijelom vozila bio već na travnatom dijelu nakon toga je došlo do rotiranja vozila time da su se jednim dijelom nakon sudara kretali paralelno oko 2-3 m a potom se zaustavio automobilom kao što je naprijed naveo na puteljku koji je od samog mjesta sudara udaljen oko 15 m.

Sud je iskaz svjedoka Dragutina Dubravčića prihvatio u osim u dijelu da se odlučio na preticanje kombajna, jer ni po čemu nije mogao zaključiti da bi kombajn skretao u lijevo te da nije primijetio da bi s lijeve strane kolnika bio kakav putić jer je ostalom provedenim dokazima utvrđeno suprotno.

Svjedok Marijan Bingula, iskazao je da se nalazio u automobilu kojim je upravljao Dragutin Dubravčić, da je ispred njih na cesti bio jedan kombajn, koji je naglo skrenuo i sve se dogodilo u trenu, došlo je do sudara automobila i kombajna, a po njegovom mišljenju kombajn nije trebao tako naglo skrenuti. Po sjećanju kombajn je naglo sišao na cestu s dvorišta i skrenuo ispred njih, odnosno nije vidio kombajn prije nego što je sišao s ceste. Svjedok Marijan Bingula je osoba lišena poslovne sposobnosti zbog duševne bolesti te je saslušan u prisutnosti skrbnika August Pavlinić koji je naveo da svjedok je očito nije u mogućnosti kao dati iskaz odnosno reproducirati činjenice kao sudionik prometne nezgode, da je u automobilu bio samo putnik te da nije pratio tijek odvijanja saobraćaja.

Sud je iskaz svjedoka Marijan Bingule sud je cijenio na način da je njegov iskaz subjektivan obzirom da je osoba lišena poslovne sposobnosti zbog duševne bolesti te je očito u iskazu dao svoje viđenje događaja.

Svjedok Josip Križančić iskazao je da je bio očevidac prometne nezgode budući da je bio udaljen od samog mjesta nezgode oko 50 m s lijeve strane te se nalazio upravo na poljskom putu na koji je trebao doći kombajn kojim je upravljao tuženi. Tuženi mu je trebao ići žeti ječam na polje. Upravo njega je čekao na tom putu. Vidio je kada je tuženik s kombajnom skrenuo na lijevo prema poljskom putu i kada je već gotovo skroz skrenuo auto koji je išao iza njega htio ga je preticati već gotovo na samoj bankini. Iza kombajna bio je teretni auto srednje veličine koji je taj osobni auto također preticao. Do samog sudara kombajna i automobila došlo je na udaljenosti od (0 3 m od skretanja za poljski put . Nakon toga došlo je do naguravanja auta prema poljskom putu i tu se auto zaustavio. Auto nije mogao stati nakon što ga je kombajn odgurao nego se još kretao u pravcu Karlovca i tako se zaustavio okrenut prednjom stranom u smjeru Karlovca. Na posebno pitanje suda dali je vidio da bi kombajn prije skretanja imao upaljen žmigavac, navodi da je vidio da je imao upaljen prednji lijevi žmigavac a dali je imao upaljen zadnji lijevi žmigavac nije. Pratio je kretanje kombajna neposredno prije sudara budući da je upravo stajao tamo i čekao ga. Do sudara je došlo kada je kombajn skrenuo u lijevo, a kada kombajn načini radnju kretanja u bilo koju stranu tada se prvi dio kombajna na kojem se nalazi kosa naglo okrene u smjeru skretanja. Očito je da je vozač auta mislio da će uspjeti izbjeći sudar i moći proći uz kombajn. Međutim, kombajn ga je zahvatio tim prednjim dijelom lijevom stranom kose koja se nalazi na prednjem dijelu kombajna. Pojasnio je, da je neposredno prije radnje skretanja prema poljskom putu kombajn 1-6 m prije vozio po lijevoj strani kako bi se pripremio za skretanje u lijevo. Na posebno pitanje suda gdje je u to vrijeme bio teretni automobil koji se nalazio iza kombajna po iskazu svjedoka, teretni automobil je, čim se kombajn omaknuo u lijevu stranu nastavio vožnju svojom

desnom trakom, a automobil s kojim se sudario kombajn je očito želio pretjecati teretni auto i kombajn. Navodi da prethodno uopće nije vidio niti pratio dolazak automobila koji se sudario s kombajnom, zamijetio ga je tek u trenutku sudara s kombajnom. Prometnog znaka koji označava skretanje u lijevo nema jer se radi o poljskom putu na koji skreću samo traktori. Kombajn je imao upaljen prednji žmigavac sigurno 30 m prije nego što je skrenuo prema poljskom putu. Nije vidio dali je suvozač koji je ozlijeđen u nezgodi bio u automobilu vezan pojasom.

Sud je iskaz svjedoka Josipa Križanića u cijelosti prihvatio u unatoč tome što je Ivan Domjanić trebao obaviti radnju žetve jer je jasno i uvjerljiv iskazivo o svim bitnim činjenicama o kojima je imao naporednih saznanja, posebno na okolnost kretanja kombajna na poljski put uz glavnu cestu.

Svjedok Josip Šebečić, iskazao je da je bio očevidac predmetne prometne nezgode koja se dogodila u Izimju. Nalazio se udaljeno od mjesta nezgode svega 10 m. Budući da se nalazio upravo na poljskom putu koji se nalazi s lijeve strane gdje je kombajn trebao skrenuti. Upravo na tom putu stajao je i razgovarao sa osobom kojeg poznaje kao Joža a koji je također svjedok u postupku. Tom prilikom se vraćao tim putem sa polja traktorom i kada je vidio da tamo stoji taj Joža zaustavio je traktor i da bi se s njim porazgovarao budući je imao vremena i nikud mu se nije žurilo. Dok su tako razgovarali, Joža mu je rekao da čeka kombajn koji mu treba doći žeti i u jednom trenutku vidio je da dolazi kombajn po glavnoj cesti i vidio je da skreće prema poljskom putu na kojem su se nalazili. Pratio je vožnju kombajna i vidio da je 30 m prije samog skretanja na poljski put se kombajn kretao preko središnje crte na kolniku pripremajući se po lijevoj strani kolnika kako bi se pripremio za skretanje na poljski put. Nije vidio da bi se iza kombajna nalazilo kakvo vozilo jer je samo pratio kombajn. Nije iza kombajna vidio teretno vozilo. Osobni auto koji se sudario s kombajnom primijetio je tek u trenutku samog sudara. Nije pratio kretanje tog auta prije sudara do kojeg je došlo na samoj bankini, odnosno auto je bio djelomično na cesti a djelomično na bankini. Nakon sudara auto se zaustavio na poljskom putu budući da ga je kombajn gurnuo. Auto se zaustavio okrenut na koso prednjom stranom gledajući prema Karlovcu, a krov automobila je bio zdrobljen. Vidio je da je prije skretanja kombajn imao upaljen prednji žmigavac a zadnji žmigavac nisam vidio. Zadnji žmigavac nije mogao vidjeti jer je stajao tako da zadnju stranu kombajna nije vidio. Poljski put u odnosu na glavnu cestu se malo spušta pa je u tom smislu kombajn trebao laganije se kretati prilikom samog skretanja na poljski put. Inače se kombajn kreće brzinom oko 20 km/sat a da se u konkretnom slučaju pri skretanju nije kretao više od 6 km/sat. Nije vidio da li je suvozač bio vezan sigurnosnim pojasom, odnosno ne sjeća se toga.

Sud je iskaz svjedoka Josipa Šebečića u cijelosti jer je jasno i uvjerljiv iskazivo o načinu kretanja kombajna glavnom cestom prema poljskom oputu i to o činjenicama o kojima je imao naporednih saznanja.

Na okolnost utvrđenja prometne nesreće proveden je dokaz uvidom u nalaz i mišljenje prometnog vještaka Milana Vinčića od 24.06.2005. u predmetu P-397/04, očevidom i prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za promet Srećku Hlišću (list 114).

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje prometnog vještaka Milana Vinčića od 24.06.2005. u predmetu P-397/04 tužitelja Ivana Domjančića protiv tuženika HZZO radi isplate kao valjan dokaz. U nalazu i mišljenju prometni vještak Milan Vinčić od 24.06.2005. (list 22-24, 83 spisa), zaključuje da do sudara ne bi došlo da je vozač kombajna prije skretanja lijevo propustio osobno vozilo jer ga je mogao okretanjem

glave vidjeti da protječe, te da je vozač osobnog vozila kad je kombajn počeo skretati lijevo kočio, mogao je stati.

Na okolnost utvrđenja dinamike nastanka nesreće i mogućnost njenog izbjegavanja prometne nesreće u ovom postupku proveden je dokaz očevitom i prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za promet Srećku Hlišću (list 114).

Iz nalaza i mišljenja vještaka Srećka Hlišća od 5.7.2011. (list 114 – 123 spisa), nakon provedene rekonstrukcije, utvrđeno je da je u nalazu vještak naveo opće podatke o nesreći i vozilima, oštećenja na vozilima koja su prikazana i na fotografijama i u spisu priloženom foto elaboratu, opis mjesta nezgode i to da je na mjestu nezgode lijevo prema zapadu na poljski put, smjerove kretanja i imena vozača i putnika te je sačinio skicu mjesta nesreće. Vještak je prikazao oštećenja na vozilima. Na kombajnu je u sudaru oštećen prednji lijevi dio žetelačke košare sklopa kućišta kose i pužnice transportera ispod motovila, gdje su os tale krhotine stakla osobnog vozila. Prilikom policijskog očevida je provjerom utvrđeno da ne radi -lijevi smjerokaz.

Na osobnom je vozilu zasječen prednji desni dio putničkog prostora nakon čega se nastavlja kidanje prednjeg desnog nosača krova i nabiranje desne strane krova s kidanjem okvira prozora prednjih desnih vrata i povlačenjem srednjeg dovratnog stupa i okvira prozora stražnjih desnih vrata za jedno sa stražnjim desnim dovratnim stupom. Očitovao se o tragovima na mjestu nesreće, da je do dolaska policije kombajn pomaknut iz zaustavljenog položaja kako bi se omogućio izlazak putnika i vozača iz osobnog vozila. Gledano smjerom kretanja sudionika nesreće prema jugu najprije je pronađen trag vožnje osobnog vozila po bankini i mekom terenu koji se udaljava koso ulijevo od kolnika i završava u području nizbrdice poljskog puta (3) , a usmjeren je prema prednjim desnim vratima osobnog vozila koje se na južnoj strani poljskog puta zaokrenulo prednjim dijelom prema kolniku (4). Južnije od poljskog puta na početku padine nasipa pronađen je otkinut vanjski lijevi retrovizor osobnog vozila (5). Za potrebe analize nesreće nacrtao je novu skicu u koju je ucrtao položaj osobnog vozila i tragova prema dokumentaciji policijskog očevida, kao i položaje vozila koji proizlaze iz pokazivanja kod rekonstrukcije i analize nesreće. Skica je priložena u prilogu nalaza i mišljenja.

Vještak se očitovao o dinamici nastanka nesreće i to o sudarnom položaju i mjestu sudara. Iz međusobne podudaranosti oštećenja proizlazi da je došlo do kontakt a prednjeg lijevog kuta žetelačke košare kombajna i prednjeg desnog kuta putničkog prostora osobnog vozila¹ na način da je kombajn ulazio s desne strane u putanju osobnog vozila pod kutom od oko 35 0 do 40 0 . Prema kretanju lijevih kotača osobnog vozila po bankini i mekom terenu koji se pružaju praktično u pravcu koso ulij evo od kolnika (3) , sudar se dogodio kada je osobno vozilo već ukošeno ulij evo i zašlo s kolnika i došlo prednjim di je lom do poli s kog puta, prema kuda je ulij evo skretao kombajn izlazeći lijevom stranom žetelačke košare na ušće poljskog puta, dok se prednjim di je lom nalazio na lijevoj traci, a stražnjim na desnoj traci (5)

U odnosu na kretanje vozila i mogućnosti izbjegavanja nesreće, navodi da je nakon sudara kombajn maknut iz svog zaustavljenog položaja, dok je osobno vozilo nastavilo kretanje prema naprijed manje pogurnuto bočno ulij evo ti jekom kidanja i deformiranja sredine lijevog boka gornjeg dijela putničkog prostora uz istovremeno zakretanje oko težišta u smjeru kazaljke na satu pri čemu je prevalilo put od oko 3,3 m zakretanjem za oko 72,5 0. Tijekom zanošenja osobno je vozilo moglo na zatravljenom terenu i poljskom putu na nizbrdici ostvariti prosječno usporenje od oko tako da mu je nakon sudara brzina iznosila oko:1 dužina/širina/visina: 4, 21/1, 64/1,

40 m, osovinski razmak: 2, 40 m, trag kotača, 1, 40/1, 43 111, masa: 948 kg, i to 4, 6 m/s i li 17 km/h. Trganjem dijelova desnog boka putničkog prostora sve do zapinjanja na stražnjem desnom nosaču krova osobno je vozilo moglo ostvariti relativni pad brzine od oko 50 km/h (13, 9 m/s), pa mu je su sudarna brzina približno iznosila oko: 14, 6 m/s i li 53 km/h. Kombajn se prema mjestu sudara mogao kretati po polumjeru svedeno na sredinu prednje osovine od oko 8,0 m, s time da nije za očekivati veće bočno ubrzanje od oko 1,0 m/s², pa mu je brzina tijekom skretanja do trenutka sudara mogla iznositi oko 2,8 m/s i li 10 km/h a prema položaju kod sudara (5) skretanje bi bilo započeto oko 6, 6 m ispred mjesta sudara u vožnji desnom voznom trakom za smjer kretanja prema jugu (6), što bi vremenski bi 10 oko: 2,4 s prije sudara. Gdje se u ovim trenutcima nalazilo osobno vozilo tehničkim putem nije moguće utvrditi jer takvih materijalnih tragova nema, s time da tijekom izlaska lijevo s kolnika dok se kretalo po tragu vožnje nije bilo snažnog kočenja osobnog vozila koje bi na pješčanom dijelu bankine ostavio blokirajući trag te se vozač osobnog vozila na skretanje kombajna u njegovu putanju s desne strane izmicao u lijevo s lijeve trake izvan kolnika. Ako je vozač osobnog vozila točno iskazao područje brzine kojom je prelaskom na lijevu traku pretjecao lako teretno vozilo koje se kretalo desnom trakom i za kombajna od oko: 70 km/h (19,4 m/s) i ako se tada sukladno pokazivanju već nalazio u pretjecanju po lijevoj traci (7) na oko 33,5 m sjevernije od IM, što je za oko 17/8 + 14, 0 — 31,8 m ispred mjesta sudara (5), onda je tijekom približavanja mjestu nesreće morao smanjivati brzinu poduzimanjem kočenja s prosječnim intenzitetom od oko: 4,5 m/s koje odgovara prikočivanju, a reagirao bi vremenski oko: 1,8 m/s prije sudara, u kojem je trenutku kombajn bio udaljen za oko: 5,0 m ispred mjesta sudara te bi skretanjem ulijevo upravo fizički vidljivo prelazio lijevom stranom žetelačke košare preko razdjelne linije na lijevu traku (7a), a međusobna udaljenost prednjeg dijela osobnog vozila i stražnjeg dijela kombajna bi iznosila oko 20—ak metara. Prema tome, vozač osobnog vozila bi na skretanje kombajna s desne trake ulijevo reagirao kombinirano najprije kočenjem, a zatim i skretanjem ulijevo kako mu je kombajn ulazio s desne strane u putanju. Tog trenutka vozač osobnog vozila bi izbjegao sudar snažnim kočenjem u pravcu samo po kolniku ne izlazeći na bankinu zaustavljanjem ispred putanje skretanja kombajna na putu do oko 28,0 m da se kretao brzinama manjim od: 15,9 m/s ili 57 km/h, to jest za brzine kretanja dozvoljene ulaskom u naseljeno mjesto od 50 km/h. Kada je kombajn počeo skretati (6) osobno bi vozilo bilo udaljeno za oko 43,4 m ispred mjesta sudara. Budući da bi osobnom vozilu pri brzini od oko 70 km/h bilo potrebno za prestrojavanje s desne na lijevu traku norma 1 minuta bočnim ubrzanjem od oko 2,5 m/s² put od oko: 43,9 m teoretski je moguće da je prema pokazivanju vozač osobnog vozila prelazio na lijevu traku u pretjecanju na oko 50,0 m od IM, pa bi osobno vozilo kod započetog skretanja kombajna (6) već prelazilo preko isprekidane linije na lijevu traku (6a) što bi tuženi mogao opaziti provjerom do tada iza sebe u lijevom retrovizoru kojim je kombajn bio opremljen i izbjeći nesreću ostajanjem na desnoj traci do prolaska osobnog vozila.

Zaključak je vještaka da je Ivan Domjančić koji je upravljao kombajnom desnom voznom trakom ceste kroz Izimje prema jugu te je kod kbr. 2 započeo skretanje ulijevo prema poljskom putu dok ga je odostraga u pretjecanju prelaskom na lijevu traku sustizalo osobno vozilo oštećenika, vozač kojeg je na fizički vidljiv prelazak žetelačke košare preko razdjelne linije na lijevu traku reagirao kočenjem, a potom kako mu je kombajn s desne strane ulazio u putanju i izmicanjem ulijevo, pri čemu je dijagonalno ulijevo izašao s kolnika na bankinu i meki zatravljeni teren gdje je u području ušća poljskog puta došlo do kontakta prednjeg lijevog kuta žetelačke košare kombajna i

prednjeg desnog kuta putničkog prostora osobnog vozila, s time da je tada kombajn skretanjem ulijevo izašao lijevom stranom žetelačke košare na ušće poljskog puta, dok se prednjim dijelom nalazio na lijevoj traci, a stražnjim na desnoj traci.

Brzina kombajna kod skretanja je mogla iznositi oko 10 km/h, a osobno vozilo se moglo ranije kretati iskazanom brzinom po vozaču od 70 km/h, koja je do sudara smanjena na 53 km/h, poduzetim kočenjem na oko 31,8 m ispred mjesta sudara ili oko 1,8 s prije sudara. Tog trenutka kombajn bio je oko 5,0 m ispred mjesta sudara te bi skretanjem ulijevo upravo fizički vidljivo na desnoj traci prelazio lijevom stranom žetelačke košare preko razdjelne linije na lijevu traku pred osobno vozilo koje je bilo za oko 20,0 m iza njega na lijevoj traci. Da se vozač osobnog vozila tog trenutka kretao dozvoljenom brzinom u naseljenom mjestu od 50 km/h izbjegao bi nalet snažnim kočenjem po lijevoj traci. Kombajn je počeo skretati lijevo oko 6,6 m ispred mjesta sudara ili oko 2,4 s prije sudara kada je osobno vozilo bilo oko 43,4 m ispred mjesta sudara, kada je već moglo prelaziti preko isprekidane linije na lijevu traku, što bi vozač kombajna mogao opaziti provjerom do tada iza sebe u lijevom retrovizoru kojim je kombajn bio opremljen i izbjeci nesreću ostajanjem na desnoj traci do prolaska osobnog vozila.

Tužitelj se podneskom 07.06.2017. (131) očitovao na nalaz i mišljenje sudskog vještaka za cestovni i zračni promet, Srećka Hlišća te naveo da se protivi dijelu nalaza i mišljenja u kojem vještak navodi da je vozač osobnog vozila mogao izbjeci nalet vozila na kombajn da se kretao dozvoljenom brzinom u naseljenom mjestu od 50 km/h iz razloga što zanemaruje činjenicu da je vozač osobnog vozila prije nastanka štetnog događaja bio u pretjecanju dostavnog vozila, s time da je pretjecanje započeto znatno prije table koja označava ulazak u mjesto Izimje. Odmah nakon prelaska dostavnog vozila, vozač osobnog vozila je zbog uočavanja kombajna u skretanju počeo intenzivno kočiti, tako da brzina osobnog vozila u trenutku ulaska u mjesto Izimje nije bila znatno viša od dopuštene brzine kretanja u naseljenom mjestu, te je predložio pozvati vještaka na očitovanje.

Tuženik se podneskom 12.06.2017. (132) očitovao na nalaz i mišljenje sudskog vještaka za cestovni i zračni promet, Srećka Hlišća te naveo da je suglasan sa istim. Smatra da iz nalaza i mišljenja vještaka jasno proizlazi da se tuženik ne može smatrati krivim za nastali sudar između osobnog vozila i kombajna.

Vještak za promet Srećko Hlišć saslušan na ročištu 08. lipnja 2018. (144) iskazao je da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja kojeg je dao nakon provedene rekonstrukcije nesreće. U svezi podneska tužitelja od 07.06.2017., a na prigovor o brzini izbjegavanja nesreće od strane vozača osobnog vozila s obzirom da je isti upravo trebao ući u naseljeno mjesto, gdje je opća ograničena brzina 50 km/h, da je u nalazu i mišljenju mogućnost izbjegavanja nesreće kočenjem vozača osobnog vozila utvrđivao s obzirom na lokaciju mjesta sudara unutar ulaska osobnog vozila u naseljeno mjesto, pri čemu se nisam upuštao u finesu na koju ukazuje tužitelj, a na okolnost da je do početka pretjecanja osobnog vozila i njegovog prelaska na lijevu voznu traku došlo ispred ulaska u naseljeno mjesto Izimje, budući da je evidentno da tada vozač osobnog vozila ne može izbjeci sudar kao što ga nije niti izbjegao. Budući da se radi o činjenici koju nije potrebno objašnjavati jer se ista upravo dogodila, to sam u svom nalazu i mišljenju samo naveo okolnost kod koje brzine bi se kočenjem vozača osobnog vozila samo po kolniku nesreća mogla izbjeci, te to nadovezao sa okolnošću koja je brzina bila dozvoljena ulaskom u naseljeno mjesto, bez osobnog zaključivanja kao vještaka da li se tada vozač osobnog vozila već mora kretati dozvoljenom brzinom ili ne, jer to nije na odluci vještaka već pravne struke. Na posebno pitanje punomoćnika tužitelja da li bi vještački nalaz bio drugačiji

da je uzelo u obzir činjenicu da je počeo pretjecati znatno prije ulaska u naseljeno mjesto, iskazao je da kad je naveo prije, pri tome je mislio i na vremenski i prostorno ispred ulaska u naseljeno mjesto. Prije ulaska u naseljeno mjesto da je tada vremenski osobno vozilo već moralo biti na lijevoj voznoj traci, i moralo je biti ispred ploče naseljenog mjesta Izimje. Brzina od 53 km/h utvrđena je kao brzina u trenutku i na mjestu sudara, prema materijalnim tragovima, a koje mjesto je po prilici 25 m u dubini ulaska u mjesto Izimje.

Materijalni tragova kojima bi utvrdili brzinu kretanja osobnog vozila u pretjecanju kamioneta nema, pa je u nalazu i mišljenju i uzeo u obzir rezultate rekonstrukcije, tj. iskaz vozača osobnog vozila da se kretao područjem brzine od 70 km/h. Da li se on kretao brže ili sporije od toga, za takvo nešto nema materijalnih tragova. Ako bi se vozač kretao u trenutku pretjecanja brzinom od 65 km/h, tada bi se isti nalazio nešto bliže mjestu izlaska lijevo s kolnika no za brzinu od 70 km/h, pri čemu bi se tada smanjila i brzina kod koje bi mogao izbjeći sudar s kombajnom. U slučaju da se vozač osobnog vozila kretao brzinom ne kako je iskazao u području oko 70, nego recimo 65 km/h, u smislu brzine izbjegavanja naleta neće se promijeniti ništa, jer je vozač osobnog vozila prilikom pokazivanja kod rekonstrukcije fiksirao svoj položaj u prostoru, gdje se nalazio na lijevoj traci kod skretanja kombajna, a što je označeno položajem 7. na skici lica mjesta nesreće koja je u privitku mog nalaza i mišljenja, Dakle, budući da je vozač pokazivanjem fiksirao položaj u prostoru, to varijacija njegove iskazane brzine nema utjecaj na brzinu kojom može izbjeći nesreću. Naprijed obrazloženi iskaz ne mijenja činjenicu nalaza- zaključka na strani 8.8. gdje zaključuje da se vozač kretao brzinom od 50 km/h izbjegao bi nalet snažnim kočenjem po lijevoj traci. Na pitanje punomoćnika tuženika da li bi se povećale sekunde prije sudara da se kretao 50 km/h koje su navedene (2,4 sekunde) u kojima bi vozač kombajna mogao reagirati, vještak je iskazao da je razlika zanemariva budući da bi za slučaj ako bi se vozač osobnog vozila kretao brzinom 50 km/h tamo gdje se kretao po svom iskazu oko 70 km/h, kombajn bi i dalje presijecao lijevu traku, tj. ne bi iz nje izašao, već bi vozač osobnog vozila i za brzinu od 50 km morao snažno zakočiti da bi izbjegao nesreću. Drugim riječima, kombajn ne bi stigao izaći s prometnice do dolaska osobnog vozila u pretjecanju po lijevoj traci. Kada bi se osobno vozilo kretalo brzinom od 50 km/h, tada bi umjesto 2,4 sekunde prije skretanja kombajna u lijevo prešle u 3,1 sekundu, što je razlika od svega 0,7 sekundi, dakle ispod jedne sekunde, što ne mijenja bit stvari, a to je da je tuženik kod započetog skretanja u lijevo mogao vidjeti da osobno vozilo je u fazi početka pretjecanja nepoznatog teretnog vozila. Na posebno pitanje punomoćnika tuženika kako bi Ford Orion kvalificirali 2001. godine, iz godine proizvodnje 1989., dakle 12 godina staro, koje pitanje postavljam s obzirom na reakciju, odnosno posljedicu brzine kretanja, i radnje i načina zaustavljanja vozila, imajući u vidu razliku novog i starog vozila, kojem pitanju je tužitelj prigovorio pitanju kao nebitnom, jer je iz policijskog zapisnika vidljivo da je vozilo bilo tehnički ispravno, jer mu je tehnički pregled vrijedio do 2002., pa smatra da je kvaliteta vozila nebitna u predmetnom slučaju, vještak je iskazao, da je, s obzirom na svoju starost moguć opći zaključak da je osobni auto, vozilo bilo zastarjelo, ali ne i tehnički neispravno, s time da se radi o vozilu s dizelskim motorom od 1800 kubika, pri čemu, ako se vozač koristi tim vozilom, zna njegove performanse, i na njemu je odluka i procjena da li se može upustiti u pretjecanje ili ne, ovisno o dinamičkim karakteristikama tog konkretnog vozila, a što vještak ne može reći.

Nakon očitovanja vještaka za promet Srećka Hlišća tužitelj nije imao daljnjih prigovora i primjedbi na dani nalaz i mišljenje.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka za promet Srećka Hlišća (list 114) (kako osnovni nalaz i mišljenje, tako i dopunsko očitovanje) cijeneći da je vještačenje provedeno savjesno i stručno, na temelju cjelokupne raspoložive dokumentacije i na temelju provedene rekonstrukcije a na prigovore se jasno i detaljno očitovao.

Nije sporno da se nesreća dogodila u naseljenom mjestu u kojem je dopuštena brzina 50 km/h, da je vozač kombajna skretao ulijevo na poljski put u trenutku kada se s njime sudario osobni auto koji je bio u fazi pretjecanja.

Provedenim vještačenjem je utvrđeno da je vozač osobnog vozila započeo pretjecanje na oko 50 m ispred mjesta sudara sa ciljem da pretekne dva zahtjevnija vozila. Isti se pritom kretao brzinom od minimalno 70km/h, da je vozač osobnog vozila je pretjecao lako teretno vozilo te kombajn, a koja vozila radi svojih dimenzija uvelike ograničavaju preglednost te sigurnost pretjecanja u naseljenom mjestu. Iz predmetnog nalaza i mišljenja ujedno proizlazi da do nesreće ne bi došlo da se vozač predmetnog vozila kretao dopuštenom brzinom od 50 km/h, da bi vozač izbjegao sudar snažnim kočenjem u pravcu samo po kolniku ne izlazeći na bankinu, zaustavljanjem ispred putanje skretanja kombajna da se kretao brzinama manjim od 57 km/h, odnosno dopuštenim brzinama.

Sud je temeljem iskaza svjedoka Josipa Križanića utvrdio da je vozač kombajna dao pokazivač smjera ali nema dokaza je li se prije nego je započeo skretanje i uvjerio da može izvršiti radnju skretanja u lijevo na način da mu nitko ne dolazi s lijeve niti desne strane.

Sud nije prihvatio iskaz svjedoka Dragutina Dubravčića da je ni po čemu nije mogao zaključiti da bi kombajn skretao u lijevo obzirom da je vršio radnju pretjecanja dva vozila iza kojih se kretao jer je za očekivati od vozača auta će se, nakon što pretekne prethodno vozilo, vratiti u desnu stranu kolnika i najprije se uvjeriti u sigurnost ponovnog pretjecanja kombajna, pri čemu bi trebao obrati pažnju na činjenicu da ulazi u naseljeno mjesto te da će zbog toga voziti dopuštenom brzinom od 50,0 km/h u naselju uslijed čega bi mogao pravovremeno mogao usporiti i izbjeci sudar. Zbog odsutnosti tragova kočenja vozač osobnog vozila nije niti pokušavao naglo kočiti već je, nakon što je uočio da kombajn skreće, pokušavao zaobići kombajn. Obzirom na malu brzinu kretanja kombajna i samu veličinu kombajna, vozač osobnog vozila morao je primijeniti veću pažnju i uočiti da postoji razlog zašto lako teretno vozilo ispred njega nije pretjecalo kombajn iako je bilo u mogućnosti obzirom da može razviti veću brzinu od brzine kombajna. Naveden dodatno potvrđuje iskaz svjedoka da je kombajn dao pokazivač skretanja u lijevo jer je činjenica da poduzima radnju skretanja ulijevo očito bila vidljiva vozaču lakog teretnog vozila koji se kretao za kombajna, pa isti nije poduzimao radnju pretjecanja.

Nesporo je da se nesreća dogodila prilikom skretanja kombajna na poljski put. Prema čl. 1. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine 84/1992, 6/1993, 5/1993, 26/1993, 29/1994, 43/1996, 46/1996, 54/1996), cesta se definira kao svaka javna cesta, ulice u naselju i nerazvrstane ceste na kojima se obavlja promet. Nerazvrstana cesta je površina koja se koristi za promet po bilo kojoj osnovi i koja je dostupna većem broju raznih korisnika, a izričito se navodi da se pod time podrazumijevaju i poljski putevi. Prema Zakonu o sigurnosti prometa na cestama raskrižje je površina na kojoj se križaju ili spajaju dvije ceste ili više cesta, a i šira prometna površina (trgovi i sl.) koja nastaje križanjem, odnosno spajanjem cesta.

Slijedom navedenog, predmetna prometna nesreća se dogodila na raskrižju, a zakon strogo zabranjuje pretjecanje na raskrižjima. Sukladno članku 48. istog Zakona vozač ne smije pretjecati drugo vozilo neposredno ispred raskrižja ili na raskrižju koje

nije s kružnim tokom prometa. Vozač sukladno čl. 41. Zakona, ne smije pretjecati i obilaziti kad time, s obzirom na karakteristike ceste i postojeće okolnosti na cesti i u prometu ili s obzirom na tehnička svojstva vozila kojim upravlja, ugrožava druge sudionike u prometu, a smije pretjecati samo ako time ne ometa normalno kretanje vozila koja dolaze iz suprotnog smjera te ako na cesti ima dovoljno prostora za sigurno izvođenje tih radnji. Sukladno čl. 33., vozač koji se približava raskrižju mora voziti s povećanim oprezom te je dužan na dovoljnoj udaljenosti pred raskrižjem vozilom zauzeti položaj na onoj prometnoj traci kojom se mora proći kroz raskrižje, odnosno desnom stranom kolnika u smjeru kretanja, a u ovom slučaju iza kombajna tuženika.

Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka proizlazi da se vozač osobnog vozila kretao oko 70 km/h, da je u trenutku sudara brzina bila 55 km/h, da je isti uočio skretanje kombajna i reagirao kočenjem i skretanjem ulijevo, ali zbog brzine nije uspio zaustaviti svoje vozilo. Protupravnost njegovog postupanja u predmetnoj nezgodi sud je utvrdio u tome što je vozio brzinom većom od ograničenja od 50 km/h što je protivno čl. 29. ZSPC po kojem se vozač ne smije kretati brzinom većom od dopuštene postavljenim prometnim znakom. Vještak je mišljenja da u slučaju da je vozio dopuštenom brzinom od 50 km/h da do prometne nezgode ne bi došlo. U tom dijelu nalaza mišljenje vještaka je naizgled proturječno jer navodi da je za osiguranika tužitelja nezgoda bila izbjegljiva samo zaustavljanjem ispred putanje skretanja kombajna kod brzine od oko 45 km/h ali nadalje navodi da do nesreće ne bi došlo da se kretao ograničenom brzinom od 50 km/h, međutim iz izračuna nalaza, vidljivo je da vještak o ovim brzinama vrši analizu na jednom mjestu te razlikuje teoretske i praktične podatke, a budući se radi o malim razlikama sud prihvaća njegovu iskustvenu i stručnu procjenu u vidu ovakvog zaključka da postoji uzročna veza između brzine veće od dopuštene (50 km/h) i nastanka prometne nezgode.

U odsutnosti iskaza Ivana Domjančića (obzirom je tijekom postupka umro) analizom ostalih provedenih dokaza posebno prometnim vještačenjem utvrđen je doprinos vozača osobnog vozila zbog neprilagođene brzine i propuštanja kočenja.

Slijedom navedenog sud ocjenjuje da je i vozač osobnog vozila Dragutin Dubravčić doprinio svojim protupravnim postupanjem nastanku prometne nezgode iako je započeo pretjecanje na mjestu gdje je to bilo dozvoljeno, na ravnom dijelu županijske ceste kako je vidljivo iz skice vještaka te je reagirao pomicanjem auta na liniju lijevog skretanja kombajna.

Sud je utvrdio da vozač osobnog auta nije koristio pažnju prosječnog vozača niti je postupao u skladu s prometnim propisima te je takvim ponašanjem utvrđen njegov doprinos nesreći i njegova suodgovornost jer je prekomjernom brzinom u naseljenom mjestu približavajući se raskrižju cesta nesmotreno pretjecao dva zahtjevnija vozila, odnosno lako teretno vozilo te radni stroj pri čemu se nije pridržavao propisa navedenim u članku 28., 33., 41., te 48. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, zbog čega vozač kombajna nije te nije mogao očekivati niti spriječiti navedeno postupanje vozača vozila iza sebe.

Temeljem navedenog utvrđeno je da su radnje vozača osobnog auta utjecale na nastanak prometne nesreće kao i predmetne štete i posljedice, a isto proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka pa stoga utvrđen doprinos u omjeru 50 %.

Prekršaj vozača kombajna jer nije imao registriran kombajn, je činjenica koja nije u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem i nastalom štetom, pa tako ni sa odgovornosti za štetu.

Odgovornost vlasnika motornih vozila (kombajna i auta), prema trećoj osobi, na temelji se na članku 51, 178. st. 4. ZOO-a te odgovaraju solidarno.

Nasljednici odgovaraju za dugove ostavitelja do visine vrijednosti naslijeđene imovine.

Utvrđenje naslijeđene imovine utvrđeno je temeljem uvida u rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Petra Barbarića, iz Pisarovine, iza pok. Domjančić Ivana, iz Čeglje, Čeglje 152 A, kojim je utvrđeno da ostavinsku imovinu čine nekretnine upisane u zemljišne knjige i posjedovni list, kao i pokretnine u dijelu neisplaćene mirovine, potraživanja prema njemačkom mirovinskom fondu, ulozi na računu Zagrebačke banke d.d., priključno vozilo i pravo na grobno mjesto na groblju u Draganiću, te provedenim vještačenjem.

Na okolnost utvrđenja vrijednosti nasljedne imovine proveden je dokaz očevitom i građevinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo Ivici Kartelu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka od 03.05.2023. (list 430-464 spisa), nakon provedenog očevida, utvrđeno je da je tržišna vrijednost stambene zgrade u iznosu od 51.343,24 eura, troškovi priključka i uzgredni troškovi u iznosu od 4.766,95 eura, gospodarske zgrade u iznosu od 21.870,79 eura, gospodarske zgrade 2 u iznosu od 33.024,28 eura, gospodarske zgrade 3 u iznosu od 26.182,02 eura, silosa u iznosu od 2.830,00 eura, šatora u iznosu od 12.105,00 eura, i građevinskog zemljišta u iznosu od 48.112,90 eura, što sveukupno iznosi 200.235,18 eura ili zaokruženo 200.000,00 eura prema Pravilniku iz čl. 68. toč. 5. Narodnih novina br. 105/15.

Tužitelj nije imao prigovor na nalaz i mišljenje vještaka Ivica Kartela.

Tuženik se podneskom 24.11.2023.(474) očitovao na nalaz i mišljene vještaka Ivica Kartela, te je istom prigovorio.

Vještak Ivica Kartelo je u dopuni nalaza i mišljenja 01.03.2024. (520) naveo da je kod dopune elaborata tražio provjeru svih dijelova zgrade koji vizualnim pregledom nije moguće utvrditi, vrstu materijala koji je korišten za konstrukciju zgrade u vrijeme građenja (temelj zgrade, nosiva konstrukcija, instalacija, vodovod, odvodnja i sl.). Sadržajni elaborat otklonio bi moguće barijere kao skrivene nedostatke. Za izradu elaborata o procjeni tržišne vrijednosti nekretnine prema utvrđenjima na očevidu, utvrđuje bruto iznos od 2.884,00 eura, koja cijena obuhvaća šest zgrada i građevinsko zemljište.

Vještak Ivica Kartelo saslušan na ročištu 15. rujna 2025. (555) iskazao je da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 03.05.2024. i dopune 01.03.2023. U odnosu na očitovanje tuženika od 29.03.2024., gdje tuženi navode da za utvrđenje ne bi trebala kao relevantna uzeti se vrijednost predmetnih nekretnina. Vještak u podnesku od 28.02.2024. nije razjasnio sporne činjenice i ispravio nedostatke. Iskazao je da je pošao od pretpostavke legalnosti zgrade, radi utvrđenja vrijednosti, jer ako zgrada nije legalna nema nikakve vrijednosti, već ulazi u minus, i to treba uzeti u obzir, jer rušenje zgrade košta. I to, za sve zgrade koje su bile predmet vještačenja. Stranke je pitao da li imaju dokumentaciju o legalizaciji, i rekle su mu je rekla da su to naslijedili i nemaju ništa. Upit Uredu za prostorno uređenja, u Jaski nije postavio jer su jako slabe mogućnosti doći do podataka o legalizaciji objekata za unatrag više od pet godina, a kamoli više godina, jer to iziskuje vremenski dugotrajan postupak prelistavanja dokumentacije, ako takva i postoji. Ukoliko su te nekretnine izgrađene prije 1968., iskazao je da ako su zgrade izgrađene prije 15.02.1968., za njih nije potrebna legalizacija, niti postojanje odobrenja za građenje. Zakonom je predviđeno da za takve objekte treba napraviti uporabnu dozvolu. Za zgradu koja je stara 47 godina dokumenti su povučeni u Beograd i za njih nema podataka. Naveo je da se može utvrditi da li je neki objekt legalan u prostoru ili nije, ali na zahtjev vlasnika. Točno da je za čkbr. 8128 uzeta

površina od 4202 m², a ne 2101 m². Nadalje navodi da vrijednost čkbr. 8128 površine 2101 m² iznosi 24.056,45 eura, umjesto 48.112,90 eura koliko je navedeno u nalazu. Vještak naveo da je prilikom izrade elaborata koristio prostorni plan. Nadalje, navodi da je koristio poredbene podatke s aplikacije E-nekretnine, i u svom elaboratu (stranica 34) vidljivo je da je podatke u grafici prikazao sve relevantne za procjenu nekretnine, kako je navedeno u Statističkoj obradi i izračunu pod točkama od 1.-4.. Npr. 02.04.2021. je na području Čeglji čkbr. 8115 površine 1294,80 m², prodana za 10,21 eura. Datum transakcije je 02.04.2021.. Bazni indeks na dan prodaje je bio 122,17, a bazni indeks na vrednovanja, na dan izlaska na teren, je bio 139,65. To su izračuni na bazi procjene tri godine. Navedeno je vidljivo iz njegovog nalaza u dijelu gdje se navodi međuvremeno izjednačenje i statistička obrada za četiri transakcije što je prema Pravilniku dovoljno za obračun. Točno je da nije priložio iz aplikacija e-nekretnine koje je koristio za naprijed navedene podatke. Bile su dovoljne čak tri transakcije ne starije od tri godine. Kad se ta čestica prodavala skočila joj je cijena na 11,64 eura, dakle, u vrijeme kad je tražio podatke pa do vremena kad je ona prodana, došlo je do promjene cijene, i to je taj međuvremenski faktor koji je prikazao. U cijelosti je ostao kod zaključka od 1.3.2024.. Legalnost zgrada ne može utvrditi jer nije stranka u postupku niti građevinska inspekcija. Takav podatak može zatražiti sud.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Ivice Kartela i njegov iskaz i dopunsko očitovanje cijeneći da je vještačenje provedeno savjesno i stručno, na temelju cjelokupne raspoložive dokumentacije i na temelju provedenog očevida a na prigovore se jasno i detaljno očitovao.

Temeljem navedenog vještačenja utvrđena je vrijednost predmetnih nekretnina, i to stambenih i gospodarskih zgrada u visini od 200.000,00 eura.

Na okolnost utvrđenja vrijednosti nasljedne imovine proveden je dokaz očevidom i poljoprivrednim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za poljoprivredu Tomislavu Vitkoviću .

Vještak Tomislav Vitković u svom nalazu i mišljenju od 09.03.2023. (list 407-424 spisa), nakon provedenog očevida, utvrđuje vrijednosti i naknade predmetnih nekretnina.

Prema nalogu suda određeno je utvrdili tržišnu vrijednost nekretnina na dan 3.11.2019. (dan smrti Ivana Domjančića). Jedinična tržišna vrijednost nekretnina po kulturama na dan revalorizacije elaborata 28.02.2023. iznosi; i to : šuma 14,05 kn/m² 1,86 EUR/m², oranica - 10,15 kn/m² 1,35 EUR/m², livada 9,55 kn/m² 1,27 EUR/m², pašnjak - 9,32 kn/m² 1,24 EUR/m². Tržišna vrijednost predmetnih nekretnina po kulturama na dan 3.11.2019. iznosi; Indeks cijena nekretnina na današnji dan iznosi 214,2, indeks cijena nekretnina za studeni 2019 iznosi 124,9.

Prema navedenom jedinična tržišna vrijednosti zemljišta na dan 3.11.2019. iznosi i to : šuma 9,08 kn/m² 1,20 EUR/m², Oranica - 6,08 kn/m² 0,81 EUR/m², Livada 5,62 kn/m² 0,75 EUR/m², Pašnjak - 5,44 kn/m² 0,72 EUR/m².

Tužitelj nije imao prigovor na nalaz i mišljenje vještaka Tomislava Vitkovića .

Tuženik se podneskom 24.11.2023.(474) očitovao na nalaz i mišljene vještaka te je istom prigovorio.

Vještak Tomislav Vitković je 18.09.2025. sačinio revalorizaciju procijene vrijednosti nekretnina (561-578).

Vještak Tomislav Vitković saslušan na ročištu 15. rujna 2025 (554) iskazao je da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 09.03.2023. te se očitovao na prigovore tuženika. Na okolnost vrijednosti nekretnina, navedene u prigovoru tuženika od 24.11.2023., pod točkom II., koje su u naravi obrasle šikarom, a to je da

njihova vrijednost odgovora kulturi pašnjak, dakle, kako je utvrđena u iznosu od 0,72 eura /m² na dan izrade procjene elaborata 28.02.2023.. Na okolnost vrijednosti nekretnina koje su u naravi vinograd, obvezao se izraditi dopunu elaborata za predmetne nekretnine sa revalorizacijom utvrđene vrijednosti nekretnina kako pojedinačno procijenjenih, tako i po kulturama. U odnosu na čkbr. 2633 (list 13 nalaza) pojasnio je da je ista površine 1262 m², u naravi je dijelom obrasla šikarom, a dijelom pod nasadom vinove loze (150 trsova vrijednosti 19.200,00 kuna na dan očevida, odnosno 2.548,27 eura).

Nakon očitovanja vještaka, tuženik nije imao daljnjih prigovora i primjedbi na dani nalaz i mišljenje.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka i njegov iskaz i dopunsko očitovanje cijeneći da je vještačenje provedeno savjesno i stručno, na temelju cjelokupne raspoložive dokumentacije i na temelju provedenog očevida a na prigovore se jasno i detaljno očitovao.

Temeljem provedenog vještačenja po vještaku Tomislavu Vitkoviću utvrđena je vrijednost predmetnih nekretnina i to poljoprivrednog zemljišta u visini od 19.836,25 eura.

Tužitelj tvrdi da je vršio isplatu prema popisu isplaćenih iznosa navedenih u nalogima za prijenos regresnih isplata (list 12-14 i 32-40 spisa).

U odnosu na visinu isplaćenih iznosa tužitelj je dostavio uplate do 31.12.2007.g.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Zagrebu posl.broj Pn-436/02. od 26.2.2003.g. sud je utvrdio da je naloženo tužitelju Hrvatskom uredu za osiguranje i Veritas osiguranju solidarna isplata oštećenom iznosa od 216.330,00 Kn s kamatama od 26.2.2003.g. do isplate te da oštećenom počev od 01.3.2003.g. pa nadalje plaća stalnu mjesečnu rentu s naslova tuđe pomoći i njege u iznosu do 600,00 Kn, a u slučaju zakašnjenja i zateznu kamatu koja dospijeva svakog 10-og u mjesecu uz naknadu parničnih troškova u iznosu do 12.781,00 Kn sa zateznim kamatama.

Uvidom u presliku o isplati po presudi Hrvatskog ureda za osiguranje (list 7 spisa) sud je utvrdio da je u ovom predmetu tužitelj isplatio oštećenom Marijanu Binguli temeljem presude Općinskog suda u Zagrebu broj Pn-436/02. ukupno 232.091,96 Kn a što potvrđuje i poseban naloga za prijenos - potvrda primitka Zavoda za platni promet u Zagreb od 25.3.2003.g. (list 8 spisa).

Iz preslika popisa isplaćenih iznosa u predmetu NO200200521 od 31.12.2007.g. (list 9 spisa) utvrđeno je daje 21.3.2003.g. izvršena isplata po presudi u iznosu od 232.091.96 Kn s danom 21.3.2003.g. te da su isplaćeni i iznosi rente za mjesec travanj do prosinca 2003.g., siječanj, prosinac 2004.g., siječanj prosinac 2005.g., siječanj prosinca 2006.g., siječanj prosinca 2007. g. te za siječanj, veljaču i ožujak 2008.g za svaki mjesec iznos od 600,00 Kn uz tromjesečnu isplatu iznosa od 1.800,00 Kn.

U odnosu na utvrđenje visine tužbenog zahtjeva sud je temeljem priloženih isprava utvrdio da je tužitelj isplatio štetu ukupno u visini 35.581,89 e

Obzirom daje utvrđena odgovornost nasljednika, visina vrijednosti naslijeđene imovine i visina isplaćenog iznosa valjao je utvrditi iznos koji su tuženi u obvezi isplatiti tužitelju imajući u vidu doprinos odgovornosti za štetnu radnju i to prometnu nesreću.

Temeljem odredbi čl. 91 st. 4 Zakona o osiguranju i čl. 29 Zakona o obveznim osiguranjima u prometu Hrvatski ured za osiguranje ima prema osobi koja je odgovorna za štetu pravo na regres i to za isplaćeni iznos štete, kamate i troškove.

Prema odredbama čl. 939 ZOO/91 isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu do visine isplaćene naknade sva prava osiguranika prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

Slijedom navedenog je valjalo tužbeni zahtjev djelomično usvojiti za iznos 17.790,95 e koji iznos čini 50% od utuženog iznosa od 35.581,89 e i odlučiti kao u izreci pod toč. I.

Preostali dio tužbenog zahtjeva 17.790,95 valjalo je odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci pod toč. II..

Na dosuđeni iznosi tužitelju pripada zatezna kamata temeljem čl. 277. st. 1. ZOO, a teče od isplate pojedinog iznosa prema nalogu tužitelja, u skladu sa čl. 91. st. 4. ZO.

Na temelju tražbine prema čl. 939 st. 1 ZOO/91 primjenjuje se stopa zateznih kamata kao na tražbini osiguranika koja je isplatom naknade iz osiguranja prešla na osiguratelja s tim da zatezne kamate teku od dana isplate naknade jer je isplatiatelj naknade tim trenutkom stupio u prava svog osiguranika do iznosa isplaćene naknade (čl. 303 ZOO/91).

Odluka o naknadi parničnih troškova temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 uz primjenu čl. 155 ZPP-a. Troškovi se odnose na zastupanje po punomoćniku odvjetniku koji su odmjereni u skladu sa Tarifom o nagradi i naknadi za rad odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu, pristup ročištu 24.09.2008., 04.07.2019., 28.10.2008., 02.02.2009., 04.10.2009., 26.01.2017., očevidu 28.03.2017., ročištu 08.06.2018., 28.04.2021., 28.10.2021., 28.10.2022., očevidu 26.01.2023., 11.04.2024., 10.09.2024., 15.09.2025., 13.01.2025., sastav podneska od 29.05.2017., sastav podneska od 11.01.2023., 24.11.2023., 29.03.2024., 02.08.2024., 22 x 1.000,00 eura, sastav žalbe od 04.10.2009. u iznosu od 1.250,00 eura, sastav revizije od 10.08.2011. u iznosu od 1.500,00 eura, sastav 29.10.2021. u iznosu od 500,00 eura, povišenje tarifnih stavki za 30% u iznosu od 7.275,00 eura, pdv 25% u iznosu od 7.881,25 eura, te trošak vještačenja u iznosu od 530,89 eura, što sveukupno iznosi 39.937,14 eura (toč. III. Izreke).

U Jastrebarskom, 29. svibnja 2026.

Sudac:
Silvana Godrijan

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave ovog otpis, koja se podnosi pismeno ovom sudu, a o kojoj će odlučiti Županijski sud.

Dostaviti:

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30888-c5d16**

Kontrolni broj: **05a70-c261a-3ba85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.